

מדד דרום לאוולי

דחפורים עסיקים במלוא המרץ כנגדי סות כהרים וכפריצת רכים חדשות, כאילו רוצים להספיק מהר, לפני שיקצצו את תקציב הביטחון. אזרחים לבנוניים במכונות מפוארות דוהרים על פני דרכי העפר הלאיסלולות במהירות מטורפת ומשאירים מאחריהם ענן אבק סמיך. הם התרגלו לכל מיני תלאות. לפני הצהריים הגענו למוצב צה"ל. המוצב נמצא אישם צפונית-מערבית לג'זין, על ראש ההר, במה שנקרא נקודה אסטרטגית חשובה, מעל העמק שבו זורם נהר האוולי. תעלות-ישור

ד כביש היה חדש ורחב, האוויר היה נקי והגוף משגע. עשרות חצבים פרחו בצירי הדרך, לבנים וזקופים. החורף מתקרב. השירה נסעה במהירות. שלוש מכונות פרטיות נגיף סיוור מאובק. לפתע נעצרנו. חייל צה"ל הגיח מאחרי קומנדור שצמד בצל ואותת לנו לעצור. "אי אפשר לעבור כאן", הסביר לקצין-הליווי, "הדרך הזאת לא נבדקה הבוקר. תצטרכו לנסוע בכביש השני". דובר צה"ל מארגן לעיתונאים סיוורים בלבנון, במוצבים שעל הקו החדש. הסיוור הפעם, נערך במוצב

מאת ענת סרגוסטי

ומינהרות מצופות כפח גלילי חדש ומבריק, מובילות אל עמדת התצפית שבקצה. שם, בעמדה, ישב חייל-מילואים משועמם, והסתכל על הווארי שלמטה ועל שרשרת ההרים שממול. הדים של הפגזות נשמעו מרחוק. קולות שלא התאימו לשקט הפסטוראלי של המרצב. הדים של המילחמה בהרי השוף מן העבר השני של האוולי. בנהר עצמו קשה היה להבחין. קו האוולי החדש אינו תעלת סואץ המפרידה בין שתי יבשות. הנהר דומה יותר לנחל. בדרך חזרה מן המוצב נעצרנו בג'זין. חיפשנו פליטים שברחו מהרי

חדש, הנמצא צפונית לעיירה ג'זין שכניורה המיוזרחת. ג'זין נמצאת כ-70 קילומטר צפונית למטולה. צה"ל סלל כביש חדש המוליך ממטולה לג'זין, אך כיוון שציר זה לא נבדק באותו היום, היה צורך לנסוע בדרך השנייה, הארוכה והבלתי-יסלולה. הכביש מתפתל בין ההרים, עובר דרך כפרים קטנים, שרעים ונוצרים. האווירה שקטה. צבא כמעט לא נראה על הדרכים. לעומת זאת, נראים הרבה מאוד כלים כבדים. תנופת הפיתוח כעיצומה. קילומטרים רבים של כבישים, בצירי רים חדשים, נחצבים בהר ונסללים לצרכים צבאיים (אולי אזרחיים).

הכלים ישראלים, המהנדסים ישראלים וכך גם התקציב. דחפורים עסיקים במלוא המרץ כאילו רוצים להספיק מהר, לפני שיקצצו את תקציב הביטחון.